

Lista 3

Anna Leszczyńska

Styczeń 2026

1 Wstęp

Omówienie algorytmów cut rod, CLS i Huffman.

2 Najciekawsze fragmenty kodu

2.1 CUT ROD

Listing 1: naiwny

```
1 for (int i = 1; i <= n; ++i)
2   { q = max(q, p[i] + naive_cut_rod(p, n - i));
3 }
```

Ta pętla próbuje każdy możliwy sposób pierwszego cięcia pręta – od ucięcia kawałka długości 1 aż do wzięcia całego pręta bez cięcia. Dla każdego wariantu liczy, ile zarobisz: cena pierwszego kawałka $p[i]$ plus najlepszy możliwy zysk z reszty pręta długości $n-i$. Na końcu wybiera największy z tych wyników, czyli najlepszy możliwy zysk dla długości n

Listing 2: ze spamietywaniem

```
1 if (r[n] != -(1LL << 62)) return r[n];
2 for (int i = 1; i <= n; ++i) {
3   ll val = p[i] + memo_rec(p, r, s, n - i);
4   if (val > best) {
5     best = val;
6     best_i = i;
7   }
8 }
```

Jeśli wynik dla długości n jest już zapisany w $r[n]$, funkcja zwraca go od razu. W przeciwnym razie sprawdzane są wszystkie możliwe pierwsze cięcia $i=1..n$, wybierane jest najlepsze, a wynik jest zapisywany w $s[n]$.

Listing 3: iteracyjny

```
1
2 r[0] = 0;
```

```

3 for (int j = 1; j <= n; ++j) {
4     ll best = NEG_INF;
5     int best_i = 0;
6
7     for (int i = 1; i <= j; ++i) {
8         ll val = p[i] + r[j - i];
9         if (val > best) {
10             best = val;
11             best_i = i;
12         }
13     }
14
15     r[j] = best;
16     s[j] = best_i;
17 }

```

Dla każdej długości j obliczany jest najlepszy możliwy zysk $r[j]$ poprzez sprawdzenie wszystkich pierwszych cięć $i=1..j$ i użycie wcześniej policzonych wartości $r[j-i]$. Tablica $s[j]$ zapamiętuje, jakie pierwsze cięcie daje optimum, co pozwala później odtworzyć pełny podział pręta.

2.2 LCS(najdłuższy wspólny podciąg)

Listing 4: LCS iteracyjny

```

1 if (X[i - 1] == Y[j - 1]) c[i][j] = c[i - 1][j - 1] + 1;
2 else c[i][j] = max(c[i - 1][j], c[i][j - 1]);

```

Są dwie opcje: -littery są takie same ($X[i-1] == Y[j-1]$) to podciąg wydłuża się, biorąc liczbę “po skosie” ($c[i-1][j-1]$) i dodając 1 -są różne wtedy liczba jest wybierana poprzez porównanie wartości z góry i z dołu i wybranie większej

Listing 5: LCS rekurencyjny z memoizacją

```

1 while (i > 0 && j > 0) {
2     if (X[i - 1] == Y[j - 1]) {
3         lcs.push_back(X[i - 1]);
4         --i; --j;
5     } else {
6         if (c[i - 1][j] == -1) dp_rec(i - 1, j, X, Y, c);
7         if (c[i][j - 1] == -1) dp_rec(i, j - 1, X, Y, c);
8
9         if (c[i - 1][j] >= c[i][j - 1]) --i;
10        else --j;

```

Algorytm przechodzi od komórki (i,j) w kierunku $(0,0)$. Jeśli porównywana litera w obu ciągach się jest taka sama, to jest dodana do rozwiązania i następuje przejście po przekątnej. W przeciwnym wypadku porównywane są wartości z komórek sąsiednich (z góry i z lewej), a wybrany zostaje kierunek o większej długości podciągu. Jeżeli dana wartość nie została wcześniej obliczona, jest ona wyznaczana rekurencyjnie z wykorzystaniem memoizacji, co gwarantuje, że każda komórka tablicy dynamicznej jest obliczana co najwyżej jeden raz

2.3 HUFFMAN

Listing 6: Huffman

```
1 struct Cmp {  
2     bool operator()(const Node* a, const Node* b) const {  
3         return a->freq > b->freq;  
4     }  
5 };  
6 ...  
7 priority_queue<Node*, vector<Node*>, Cmp> pq;
```

To gwarantuje, że `pq.top()` zwraca element o najmniejszej częstotliwości, co minimalizuje długość kodu i powoduje, że algorytm jest zachłanny. Kod jest prefiksowy

Listing 7: ternarnie

```
1 auto ter = huffman_codes(C, 3);
```

Ta część odpowiada za to że kod jest ternarny (dla binarnego $(c, 2)$) Drzewo powstające w ternarnym jest płytsze ale szersze niż to w binarnym.